

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐ: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-98.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Vezetők: Quem deus... Kvóta-zavarok. A delegációk. A szentesi pótválasztás.

Quem deus...

(Sz.) Egyre zűrzárban mennek a dolgok odaát Ausztriában. A csehek immár nemcsak a németekkel állnak hadilábon.

nem valóságos vészkiáltás. Micsoda ropant utat felt meg az osztrákok kedélyhangulata, a míg eljutott a lojalitás tulzolt betegségétől addig az állapotig, melyben, szemben az uralkodóval, a Quem deus...-ban tör ki!

Régebb időben egyszerűen lenyakták volna az olyan embert, kit elkeseredése a felleget szemben ilyen vakmerősége hajl.

Valóban odaát Ausztriában egy alakulnak a viszonyok, hogy a politikai zavarból való alkotmányos kibontakozás szinte lehetetlennek látszik.

megférése veszedelmes gondolatát. Hiszen az események mind arra vallanak, hogy az új magyar kormányzati aera egyre-másra adogalja föl az alkotmányos követeléseit, s meglátja az alkotmány erősségét.

Pedig ép az osztrák állapotok mostani ziláltsága, az osztrák alkotmányt fenyegető népvészedelem mellett, minden áron és minden eszközzel védelmeznünk kellene a magyar alkotmány összes erősségeit.

Budapest, január 16.

A radnói mandátum. Bizos értesülés szerint Deles Janos képviselőt aradi közgyűzőre nevezte ki, a minék követelésekben Deles lemond a radnói mandátumról.

Kvóta-zavarok.

A delegációknak programjához hűség-holnapután be kell fejezniük a munkájukat, amde meg mind semmi hír róla, hogy megtalálják volna annak a problémának a megoldását.

kiadások címén a magyar budgetbe jön, feltehetően a delegáció megállapításának kell lennie, s nem engedhető meg, hogy azt akár a kormány, akár az országgyűlés a delegáció által szolgáltatott adatok alapján valamely aritmetikai művelet segítségével számítsa ki.

Erősen kérdéses egyébként, hogy a megosztást meg az első félre is törvényesen megjelölt-e a delegáció? Igaz ugyan, hogy királyi döntéssel erre a félre a kvóta már megállapította, de ez a legfőbb elhatározás még nem mutatott be az országgyűlésnek s az annak tudomásulvételére még nem fordult meg nem látározott.

Attól a harmincz év óta folytonosan használt formulát, hogy a megszávozott budget végösszegeben kimutató netto-szükséglet Ausztria és Magyarország közt határozott összegben osztandó fel, elteni semmi esetre sem lehet és nem szabad. Annak a számítálatnak, mely a közösügyi

Erősen kérdéses egyébként, hogy a megosztást meg az első félre is törvényesen megjelölt-e a delegáció? Igaz ugyan, hogy királyi döntéssel erre a félre a kvóta már megállapította, de ez a legfőbb elhatározás még nem mutatott be az országgyűlésnek s az annak tudomásulvételére még nem fordult meg nem látározott.

Erősen kérdéses egyébként, hogy a megosztást meg az első félre is törvényesen megjelölt-e a delegáció? Igaz ugyan, hogy királyi döntéssel erre a félre a kvóta már megállapította, de ez a legfőbb elhatározás még nem mutatott be az országgyűlésnek s az annak tudomásulvételére még nem fordult meg nem látározott.

Erősen kérdéses egyébként, hogy a megosztást meg az első félre is törvényesen megjelölt-e a delegáció? Igaz ugyan, hogy királyi döntéssel erre a félre a kvóta már megállapította, de ez a legfőbb elhatározás még nem mutatott be az országgyűlésnek s az annak tudomásulvételére még nem fordult meg nem látározott.

A DELEGÁCIÓK.

A szegény pirja vonja be arcunkat, valahányszor a magyar és az osztrák delegációkról szólok napjelentéseket veszek kezembe.

A magyar delegációnak hivatalból kirendelt ellenzéke egy 170 millió költséget bírálat közben itt-ott megteszi a formalitás kedvéért a nékie felsőbb helyről megengedett szertény akadékoskodást, de rögtön siet is bocsánatot kérni e merészségeit és napirendre írt alázatos elnézésekedése fölött.

A magyar delegáció ülése.

A magyar delegáció ma délelőtti 11 órakor tartott ülésben letargyalt a megszólított hivatali szólt elterjesztést és a zárszavak aláírását jelentette. Ezen a magyar delegáció elvágta összes érdelemes munkáját. Most már csupán a ma hozott határozatok végleges elfogadása és az összes eddig hozott határozatoknak az osztrák delegáció határozataival való összehasonlítása van hátra.

Előzők az ülés megnyitván, hitelesített a múlt ülés jegyzőkönyve, a mivel a tegnapi megbeszélést lezárták és az összes véglegesen megbeszélendőknak jelentették ki. Következ a gazdasági bizottságok jelentése.

München Arel előadó ismerteté a jelentést. Az 1900. évi rendkívüli szükséglet a tavalyi szükséglettel szemben 344 000 korona többletet tüntet fel, minék indoka ebben sorban a következőkben keresendő: Az aranyárak-külföldi értékek 138 000 korona igényeltek, a külföldi értékek értéke 119 200 korona igényeltek, a külföldi értékek értéke 119 200 korona igényeltek, a külföldi értékek értéke 119 200 korona igényeltek.

AZ IKREK.

Julius hó vége felé, 1848-ban, híres Léva városának jeles főkapitánya, Gyurás, a napiaczi kello közepén kütözte a nemzetiszín lobogót. Szép, magas barna ember volt a főkapitány, és szép volt a nagy nemzeti zászló is, ezüst rojtjaival és czafrangjával — előtte Tóni, a lévai első banda híres primása húzta lelkesült társaival a Verbugos-t, nagy körben lassu ütemre jártak a Tohorzó-t a viaszkoszín-eszakoju fiatalok, közbe-közbe lelkesen rikkantva egy-egy rövid mondatot:

— Gyere pajtás katonának, jobb dolgod lesz, mint apának!

— És lengedeztél a zászló, szólt a zene, ütemre tapsoltak a verbugosok, s gyűlt a fatalság, tolongott a kivánszók tömege és sirtak a felespott ujonczok hátramaradottjai és mindez oly szép, lelkes és vidám sokadalom volt, hogy a színpal teljesen elenyészett a lelkesült magasztossága között...

— No Miso, mit szólsz hozzá? Nem mennékünk is? ... Iam az urfi, a mi urunk fia is ott táncol már a verbugban ... bezeg csak illik neki a csák!

— Nyed bém, hiszen nekünk is egy életünk, egy halálunk, mint az urfiának, s ha az urfi nem fel, bizony talán mi sem fogunk felni a háboruba menni ... meg aztán vigyázzunk az urfi is.

— És Tóni húza a verbugost a híres Martinovics toborzót: az Esztergomból hazasóltó gimnazisták már mindannyian fel voltak eszakoza, Gyurás kapitány pedig magasan lengette a háromszín lobogót.

— Így alakult a barsi 17-dik zászlóalj 1848-ban, s mikorra a nap lealkonyt, Miso és Janó, a két őrtestvér, — a katoná uraság osztoros bérése, a két szöke tóti fiu, az urfiakkal együtt, a kinek tenyerébe csapva váltak be a 17-dik zászlóalj vitézei honvédeké, ott rakták a verbugost a lelkesült csapat közepébe s áhítattal eskölkötek meg a nagy nemzeti zászló lecsingó rojtjait, melyet Gyurás kapitány lengedeztetett a nyári esenyed levegőben.

Miso és Janó az előtt mintegy 10 évvel szakadtak le a hegyek közöl a szép garami síkra.

Félig éhen halva, eleségzavódva, rossz gyűnyben ténfergett a lévai piaczon, majd egy ottan lakó földes ur által eszednek szögödte, a kondás bojtárságból egész az osztoros bérés allásig kütödték fel magukat, hanem, mint mindig, egy helyben szolgáltak és egymással, mint elválttalatlan íreik folytonosan anyanyelvükön tarsalogtak, magyarul csak erős tó akcentussal tudtak beszélni.

A 17-dik zászlóaljban, melynek jó része tó fiukból állott, teljesen otthon érezték magukat, de mióta a város zsinoros honvédekkel feltöltötték, soha többé nem szóltak egymással anyanyelvükön.

— Ók magyar vitézek! Mert hát az örmagy ur, Batori Schulez Bódog, az egykori lévai hadifogadó parancsnokság főhadnagya, minden eszaka előtti beszédében vitézeknek szólította a zászlóalj legénységét.

— És a 17-dik zászlóalj sok beszédet hallott örmagyától, a ki maga is alig tudott magyarul; sok szép czíra beszédet, mert hát nagyon sok eszákój volt abban az időben, melyeknek végső felkiáltása mindig a „szuronyt szögézz” és visszhangja mindig az „éljen a haza” volt.

— És a zászlóalj rohanat, elől vakmerő örmagyával, a ki bálványozásig imadott, és a derek tóty gyerekekkel, a kik egytől-egyik mindannyian hős magyar fiukká változtak át a folytonos eszákú és rohamok viharai alatt.

A december 18-iki szöke tótközlet azonban kemény próbának tette ki a 17-ik zászlóalj vitézeit.

Agonyfáradva, a huszókba hiedgett eleségzavá, állottak fel a zumarás reggelen az útközébe. Előttük lovagolt fel-alá a hadrend előtt a vitéz örmagy, oldalán segédisztje, Szulovszky Gyulával, bent a hadrendben a barsi fiuk hiedgett karmimpírosra vált gyermek-arcaik néztek alá a keményen lecsatolt viharzsjak keretéből a hohorította magaslatoakra.

Miso és Janó, a két iker tótfiú, már ekkor kiképzett magyar katonák, magyar hősök voltak; bátrak, merészek és gondatlanok; mert hiszen őket vitézeknek szólította örmagyuk. És egykori urok fia — kit a pokol tornaczáig is követelt volna, és a kit úgy öríték a eszákú tüzében, mint a szemök fényét, — az volt az ó hadnagykuk.

Azon tópelődek mindig, hogy a jó tekintetes asszony mit mondana nekik, ha az ó drága fiának valami baja esnék.

— Szuronyt szögézz!!! S a 17-ik zászlóalj mintegy nagy, szürke fal mozdult a halál útja felé, egy hosszú vonalat elfoglalt fehér sájas ellenség ellen, mely a szomszéd domboldalon most kezdett ép kifőlni.

Két ellenséges ágyútege a tólsó dombokon oldalról fogta a rohanó zászlóaljat, elárasztva azt a tüzés granatok özönével; majd pedig egy dragonyos osztag szögödött a befagyott pataku völgyén által, de mint ezek az akadályok és veszélyek nem tartották ki utójából, s a tüzés adott lovasságra, melynek visszaharagzó tömegébe Batori Schulez Bódog közbe nyargalt, s mint egy vengróz partuzer jött ki kizököl.

Ezt mind látták a fiúk s meg jobban felfélve rohantak előre.

Az ellenséges ítege azonban folyvást tüzedelte őket, egy-egy sorból négy, öt legény kifordult. A sorok zárkóztak és rohamak tovább, míg egyszerre csak azt vette észre örmagyuk, hogy eszákpa íjészton kezd apadni és össze zstrogordni.

Ekkor indult meg feléle a lejton szemben velök az ellenséges gyalogosk túlyonó tömege — reseső szöke tótközlet meg haladásukat. Az ellenséges ágyuk zúgó dorrenesekkel tüzeltek reak és a vitéz örmagy, ha ki akarta kerülni a körkerítést, kénytelen volt hátrálni fuvadni.

A legénység megfordult és szaladt, Schulez egy-maga segédisztjével, és az általános visszavonulásban néhány öszszeszedett Hunyadi-huszárral fedezte futásukat.

Miso és Janó szaladtak egymás mellett. A futásban felvert hó elakarta a futó tömeget. — Hat az urfi merre van? — kérde Miso Janóból fordulva ép akkor, midőn az öszszesett mellette.

— Egy kartás leütötte lábáról, öszzeroncsolva azt eszákpa lövégg.

— Hol az urfi? a hadnagyr? Janó! — kiáltott remülten legyöngött testvére Miso.

— Nem tudom, brad moj. Nem láttam, mióta visszatorodultunk; én majd utána megyek, mert én nem halálok el ötet.

— G-re hat, keli fel, majd együtt keressük meg. Süss, mert mindjárt itt lesz az ellenség.

— Nem bírok, brad moj, nekem nincs sen lábam, nem bírok felállni, hanem segíts te én rajtam, hogy az urfi után mehessék, hogy meg utólréhessem ötet a menyország kapujában.

— Szuronyt szögézz!!! S a 17-ik zászlóalj mintegy nagy, szürke fal mozdult a halál útja felé, egy hosszú vonalat elfoglalt fehér sájas ellenség ellen, mely a szomszéd domboldalon most kezdett ép kifőlni.

Két ellenséges ágyútege a tólsó dombokon oldalról fogta a rohanó zászlóaljat, elárasztva azt a tüzés granatok özönével; majd pedig egy dragonyos osztag szögödött a befagyott pataku völgyén által, de mint ezek az akadályok és veszélyek nem tartották ki utójából, s a tüzés adott lovasságra, melynek visszaharagzó tömegébe Batori Schulez Bódog közbe nyargalt, s mint egy vengróz partuzer jött ki kizököl.

Ezt mind látták a fiúk s meg jobban felfélve rohantak előre.

Az ellenséges ítege azonban folyvást tüzedelte őket, egy-egy sorból négy, öt legény kifordult. A sorok zárkóztak és rohamak tovább, míg egyszerre csak azt vette észre örmagyuk, hogy eszákpa íjészton kezd apadni és össze zstrogordni.

Ekkor indult meg feléle a lejton szemben velök az ellenséges gyalogosk túlyonó tömege — reseső szöke tótközlet meg haladásukat. Az ellenséges ágyuk zúgó dorrenesekkel tüzeltek reak és a vitéz örmagy, ha ki akarta kerülni a körkerítést, kénytelen volt hátrálni fuvadni.

A legénység megfordult és szaladt, Schulez egy-maga segédisztjével, és az általános visszavonulásban néhány öszszeszedett Hunyadi-huszárral fedezte futásukat.

Miso és Janó szaladtak egymás mellett. A futásban felvert hó elakarta a futó tömeget. — Hat az urfi merre van? — kérde Miso Janóból fordulva ép akkor, midőn az öszszesett mellette.

— Egy kartás leütötte lábáról, öszzeroncsolva azt eszákpa lövégg.

— Hol az urfi? a hadnagyr? Janó! — kiáltott remülten legyöngött testvére Miso.

— Nem tudom, brad moj. Nem láttam, mióta visszatorodultunk; én majd utána megyek, mert én nem halálok el ötet.

— G-re hat, keli fel, majd együtt keressük meg. Süss, mert mindjárt itt lesz az ellenség.

— Nem bírok, brad moj, nekem nincs sen lábam, nem bírok felállni, hanem segíts te én rajtam, hogy az urfi után mehessék, hogy meg utólréhessem ötet a menyország kapujában.

— Szuronyt szögézz!!! S a 17-ik zászlóalj mintegy nagy, szürke fal mozdult a halál útja felé, egy hosszú vonalat elfoglalt fehér sájas ellenség ellen, mely a szomszéd domboldalon most kezdett ép kifőlni.

Két ellenséges ágyútege a tólsó dombokon oldalról fogta a rohanó zászlóaljat, elárasztva azt a tüzés granatok özönével; majd pedig egy dragonyos osztag szögödött a befagyott pataku völgyén által, de mint ezek az akadályok és veszélyek nem tartották ki utójából, s a tüzés adott lovasságra, melynek visszaharagzó tömegébe Batori Schulez Bódog közbe nyargalt, s mint egy vengróz partuzer jött ki kizököl.

Ezt mind látták a fiúk s meg jobban felfélve rohantak előre.

Az ellenséges ítege azonban folyvást tüzedelte őket, egy-egy sorból négy, öt legény kifordult. A sorok zárkóztak és rohamak tovább, míg egyszerre csak azt vette észre örmagyuk, hogy eszákpa íjészton kezd apadni és össze zstrogordni.

Ekkor indult meg feléle a lejton szemben velök az ellenséges gyalogosk túlyonó tömege — reseső szöke tótközlet meg haladásukat. Az ellenséges ágyuk zúgó dorrenesekkel tüzeltek reak és a vitéz örmagy, ha ki akarta kerülni a körkerítést, kénytelen volt hátrálni fuvadni.

A legénység megfordult és szaladt, Schulez egy-maga segédisztjével, és az általános visszavonulásban néhány öszszeszedett Hunyadi-huszárral fedezte futásukat.

Miso és Janó szaladtak egymás mellett. A futásban felvert hó elakarta a futó tömeget. — Hat az urfi merre van? — kérde Miso Janóból fordulva ép akkor, midőn az öszszesett mellette.

— Egy kartás leütötte lábáról, öszzeroncsolva azt eszákpa lövégg.

— Hol az urfi? a hadnagyr? Janó! — kiáltott remülten legyöngött testvére Miso.

— Nem tudom, brad moj. Nem láttam, mióta visszatorodultunk; én majd utána megyek, mert én nem halálok el ötet.

Miso lehajolt testvérehez s ekkor látta a szuronyt sebesülést.

Ráborult szegény öszzeroncsolt testvére és hangos jajszóval kérte azt siratni.

— Nem használ az már semmit, brad moj ... hanem segíts rajtam ... ne engedj, hogy tovább kíndójjam, és hogy a farkasok elevenen egynek meg.

— Óh, hogy segítsék, hogy segítsék, hogy az urfi után menjél! Inkább gyere, kaspaszkodj belém, fogd meg a nyakamat, karoly át két kezdel, majd elvieszlek a hátamon. Ne félj, elbírálak én és te majd meg fogsz menekülni, gyere, gyere testvér, siess, mert közeledek az ellenség!

— Nem ér az semmit Miso lelkem, én már úgy sem élek meg lab nélkül, hanem segíts a jó isten nevében Miso, hogy megbalhasz.

— Hat hogy segítsék jó testverem?

— Lójj meg engemet, ha istent ösmersz; inkább a te kezéd által haljak meg, minsem a lovasság típójon halálra. Vagy itt legyének szed a farkasok? Tedd meg ezt az utolsó kéremem, hadd adójalak meg jószágodért utolsó oramban.

— És Miso zokogva fordította fegyverét testvére szívéhez; egy dorrenés, aztán csak a futo zászlóalj lábbujaja és az előre vonuló lovas-erzedek trombitásainak recsesége hallatszott.

— Janó még utól érte az urfi a menyek kitaruló kapujánál.

A BOTRÁNY HÖSEI.

FRANCAISZ REGÉNY. 16. Uta: HERVILLE. XV. FEJEZET.

A vendégek olyan vigan voltak, hogy Louis bálesete nem is kellett nagyobb féltésnek. A kávé kezdtek felszolgálni és a társaság jó kedve még magasabb fokra hágott. A hölgyek fölkeltek és a pázsitra szedték le. Az asztalnál nemcsak a legmakacsabb véné vadászok maradtak, pipázgatta és egymás fölét tele farmázva vadászkalandjaik elbeszéléseivel.

az ember ily magaslát felé közeledik, melyről nem tudja, hogy folyónak képezi partját és még magasabb vidéket lát: hirtelen óriási szakadék tárogat előtte, hogy csak nagy lélekjelenléttel képes lovát visszarántva megmenekülni. A ki ismeri a vidéket, nappal a parton fekvő kövökből képes a víz magasságára következtetni, éjjel pedig a folyó északi partján lakó kafferektől, vagy pedig Polgiers faluban fog felvilágosítást kérni. A folyó medre azonkívül tele van sziklákkal, melyeket nem is lehet látni a sürgő iszapos vízben. A kocsiknak szolgáló gázló sem szeli egyenesen a folyót, hanem ívet képez, mely még ferdén is áll. Nagyon rosszul járhat az, ki nem ismerve a helyzetet, életét egész bántan erre a gázlóra bizza. A folyó árja vagy elsodorja a lovat, lovat és kocsit is, vagy pedig lecsusszanna a sziklaalapról s akkor is elvesztek. Midőn a búrok innen északra visszavonulva, nem rombolták le az ideiglenesen vert hidat, tudták, hogy mit tesznek. Elvégezték a munkát helyettük a folyó. A folyó vize lassu — mondja Buller. Ez igaz. Ez a lassu folyás lassan, de biztosan elpusztítja a hidat, mely most is csak néhány lábnyira van a víz felett. Mennél több angol megy át azonban rajta, annál jobb ez a búroknak. Mindenkinnek van helye az északi parton levő espadában. Visszafelé már aztán nem lehet menni. A gázlón felül nagy féltört ír le a Tugela, melynek átmérője néhány száz méter, a hol egy kaffereklakta szikladomb is van. Ezen a vidéken támadó sereg más fedező helyet nem találhat, hacsak nem számítják azoknak az ut mentén vezető eszivatarnak. Védelmet csak a sziklacsucs nyújthatna, mely az északi parton emelkedik, ha nem lehetne tüze fogni a folyópart különböző pontjairól annak lejtőt.

Nem lehetetlen, hogy e helyen a háborúnak még egy érdekes epizódja fog lejátszódni. Ma különböző következő táviratok érkeztek:

London, jan. 16.
Durbanból jelenti egy távirat: Nagy az izgatottság, mert mindenféle hírek keringenek a Tugela-folyó mellett készülő támadásokról.

A katonai cenzura, a mely Buller főhadiszállásán van, szigorúan ellenzi, hogy semmiféle táviratot ne lehessen elküldeni.

A negyedik pánzélos vonat ma indul észak felé. Hivatalosan megegyeznek ugyan, de minden jel arra mutat, hogy a döntő ütközet közvetlen közelében van.

Alapítvány az a hír, hogy a búrok feladták Colesberget.

Brüsszel, jan. 16.
Itt azt beszélék, hogy Buller újabb vereséget szenvedett.

London, jan. 16.
Buller hadserege átkelt a kis Tugela-folyón s most a nagy Tugelától délre ülő tábor.

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökségnek jelenti Pretóriából 13-diki kelettel: Egy tudósító azt jelenti a nyugati határon lévő búrtáborból, hogy az angol csapatok tegnap bevették egy hadállást, a mely Matekingtől keletre egy dombon volt. Delarey parancsnok azonban megtagadta őket, mire heves küzdelem után visszavonultak. Egy burgher megsebesült.

Rensburg, jan. 16.
Porter ezredes állandóan gránátokkal löveti az ellenséget, a melynek erős hadállása van Colesberg és Slingerfontein között.

London, jan. 16.
A Times-nak jelenti Lourenco-Marquezból 10-diki kelettel: A legutóbb kibocsátott aranyadó-szabályok felhatalozott fordításának egy hibája miatt a nem termelő bányákra vonatkozó részt általában félreértették. Ezeknek a bányáknak a

beesomagolta szerény, olcsó, de mégis oly elegáns ruhát.

— Így lesz jó! — gondolta magában, mikor mindezt egy nagy rekeszre osztott utazó ládába elhelyezte. — Legalább ezután nem fogja el semmi keserőség sem, ha rém gondol. Mindig olyanok fog látni, mint a milyen a búlbán voltam és nem fogja megbánni, hogy megismert. Ez lesz a vigasztalásom, ha majd idegenek közt lakom, fával átymólt és tölle...

— Az egész hátra mely aom borult. Kivárlól csak néhány elkésett távoli kocsis robogása s egy szövőszék zaja hallatszott. A koffer meglett. Jenne egy könyvet törölt ki szemből, lecsukta a láda fedelét és vetőkész közben zokogás fojtogatta a torkát, mikor arra gondolt, hogy ez lesz az utolsó új, melyet az apai ház födelé alatt fog fölteni.

(Folytatás következik)

Feladatást vonatról. Ferenc Ferdinánd főherceg hessnált föld körül való útja közben egy új vadászó módszert. Delhi és Blum-poor között vadászott egy napot és pedig egy vonatról, a melyet kizárólag erre a vadászatra bocsátottak a rendelkezésére. A főherceg jeladására a vonat elindult, megállt, visszafordult, a szerint, a mint szükséges volt, és úgy lovadozta le a vadakat, ugyszólván a kupa alakból. Később az egész vonatszemélyzetet ráragadt a vad zsarvadely, úgy, hogy a gépész s a felevező vadászolt, sőt később még az elöttlen tárgy is nekiherülték, mert például a mozdony is majd elmozdult egy ligst.

Kedélyes utasok. New-Yorkban történt a dolog. Tizenhat úri ember llt a villamos vasút egyik kocsiában, köztük két ismert nevű milliomosnak a fia is. Reggel két órakor indult el a vonat s egyszer csak közel a 95-ik uthoz tartozó állomáson, bemegy ebbe a kocsiba a kalauz és felszólítja az urakat, hogy szálljanak ki, mert a dohányzókoszt lekapcsolják. Rövid tanácskozás után az utasok elhatározták egyhangulag, hogy nem szállnak ki. A kalauz újra felszólította a tizenhat urat, hogy szálljanak ki, de akármilyen erősen nem lett. Arra a dohányzókoszt egy szerden lekapcsolás és egy mellékpárra tolat. A vonatok sorra elrobogtak a lekapcsolt kocsik mellett, de a hátrahagyott dohányzó urakkal senki sem törődött. Azok aztán ülték az időt, úgy, a hogy tudták. Minél tovább vára-

hadüzenetet megelőző utolsó három hónap átlagos termelésének harminez százalékát kell megfizetniük.

London, jan. 16.
Az angol „Army and Navy Gazette” című folyóiratnak a következő tudósítást küldi katonai levelezője:

A Mauser-golyók által ütött sebek nem súlyosak, mert a golyók nagyon kiesnek. Valamennyi sebesült gyorsan és komplikációk nélkül gyógyul. A búrok Mauser-golyója sokkal enyhébb sebeket üt, mint az angolok Lee-Netford golyói és pedig két ökhöl: kisebb kaliberűek és nagyobb a gyorsaságuk.

London, jan. 16.
Eddig egyetlen betű sem érkezett Buller seregének előnyomulásától s a híreknek ez a teljes hiánya végtelenül növeli az általános izgatottságot. A Buller főhadiszállásában szolgáló Gough ezredes egy londoni rokonának levelet írt, a melyből kitűnik, hogy az angolok már november 30-án tervezték, hogy Polgiers Drift mellett átmennek a Tugelán. Az ezredes elmondja, hogy elvagyolt ehhez a drifthez, a mely Colensótól tízezer méterföldnyire és Frevellt huszoneg méterföldnyire esik, vázlatot is készített róla s azt jelentette, hogy ez a terület nagyon alkalmas az átjelésre. Ez azonban aligha igaz.

London, jan. 16.
A transzváli köztársaság elnöke, Krüger, körlevelet küldött a búrtáboroknak, a melyben a többi között a következőket mondja:

Isten segítségével annyira vittük az ügyünket, hogy már most bizvást remélhetjük, hogy kellő tetterővel és a Mindenhatóba vetett bizalommal eredményesen be fogjuk fejezni ezt a ránk erőszakolt harcot. Végig kültattam az egész bibliát, hogy valami menteséget találjak az angolok számára, de egyetlen mondatot sem találtam benne, a mely igazat adna nekik. Olvassatok el a 33. zsoltárt. Ez volt a mi kiinduló pontunk: mert való az Ur igéje és minden cselekvénye hű, szereli az igazságot és méltanyosságot, Isten jóvóallal tele a föld. Isten hűsította meg a nepek (az angolok) szándékát, meggátolta a pogányok tervezetét. Nem nagy sereg által győz a király, a vitéz nem szabadul meg nagy ereje által. Ime, Isten szemé azokon függ, kik félik őt, kik kegyelmét várják. *Lelekünk várja az Isten, ő a mi segítségünk és pajzsunk, mert benne vigad szívünk, mert szent nevében bizunk. Legyen, Uram, kegyelmed mi rajtunk, a miképpen hozzád van reményünk.*

Az ellenségrel ellenben a 83. zsoltárban van szó, a mely ekképen szól: *Tedd őket, az ő vezéreiket olyanokká, mint Oróhet és mint Zebét s mint Zebahot és mint Szalamunnát, az ő tejedelmeket, Isten azt mondák: fogladjuk el magunknak az Isten lakhelyeit. En Istenem, tedd őket olyanokká, mint a kereket és minémű a polyva a szél előtt, mint kőnk a tüz az erőt elégeti és mint ha a láng a hegyeket felémeszt. Akkép üldözd őket szővészeddél és forgószéddel riaszd őket széylevel. Borítsd el őket gyalazzattal, hogy nevedet, Isten, keressek meg. Szegényfűjenek és háborítassanak meg mindörökké, piruljanak meg és vesszenek el, és tudják meg, hogy te, a te neved, Isten, egyedül fölséges mind az egész földön.*

Krüger azután így folytatja: Az ellenség el akarja pusztítani területünket. *Anglia pusztítsa mács olyon, mint az örökök Jézus egyházán ellen ütközött támadása.* A körlevel így végződik: *Folytatni kell harczunkat az Ur nevében.*

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökség a búrok ladysmithi főhadiszállásáról a következő, e hónap 9-én földadott jelentést közli:

pen megetté és így megnyerte a 25 dollárt. A legeszebb a dologban, hogy a deszervés nem viselte meg a gomyrát.

A kínai császár hintója. Az uralkodónak sok fejtorése kerül néha, hogy miféle ajándékkal kedveskedjenek egy barátságos idegen államfőnek, a nekül, hogy azt szokásában megbiatás. III. György angol királyról beszélek, hogy egyszer halálmas diszkóról akarta megkapni a kínai császár, a kinek többször kifejezett óhajta volt, ilyen kocsizhoz jutni. Anglia legkiválóbb kocsigyártója készítette az aranyos hintót s darabonkint eszagonagolva ulnak indította Kínába. Meg egy ügyes munkást is elküldte a kocsival, hogy a megérkezésnél legyen, a ki összeállítsa a remekművet. A kínai teugeparton egy előkelő mandarin varakozott a kocsira, a császár megbiatásból. Mikor körülnézte az alkalmatosságot, megcsóválta a fejét s így szólt:

— Vajon mire való az a magas ülés itt a kocsik elején?

— Ott ül, uram, a ki a lovakat hajtja. — felelt az angol kocsigyáros küldöttje.

— Azt a császár soha sem szokta megtenni — volt a válasz.

Az angol az üveges hintó virágos selyempárnáira csúszott.

— A császárnak a kocsik belsejében a helye, ott kell ülnie.

A mandarin óriás haragra lobbant s hadonázva kiáltozta:

— S azt hiszed, hogy dieső császárnak, a Nap fia, alacsonyabban fog ülni, mint rabszolgái közül valamelyik.

Az angol esztolta a mandarin, de az csak nem tárgított s azazl mentegődzött, hogy a feje forog kocsiban, ha a kocsit át merészelné adni az uralkodónak. Később hivatalosan megígjt a válasz a kínai udvartól, hogy a kocsit nem fogadják el s az angol visszahajózárt Angliába a visszautasított hintóval.

Négytábu kegyencsek. Embernek se mindig rossz lenni, de kit kényeztetnek jobban, mint azokat a boldog oleket, kik a föld nagyjainak uagnak és hileznek. Viktória királynő legnagyob kedvence — egyéb, többé-kevésbé nagyrabesült és szeretett négytábuaktól eltekintve — tíz éves kis kutyá, mely össze-vissza öt kilót nyom és a „Marko” névre hallgat, de az is megcsak, hogy nem hallgat rá. A walesi herceg csak

Az angolok szombafon este megtámadták a Besters-Kop déli szélén álló búr csapatokat s visszavonulásra kényszerítették őket. Nel parancsnok erre megszállta a várostól nyugatra húzódó dombláncot, a pretóriai kommandó pedig a várostól északra levő halomokat, a melyek Caesars-Kampot dominálják. Innen állandó tüzelést folytattak az angol csapatok ellen. A pretóriai kommandónak két lovas zászlósa közvetlen a város mellett megszállva tart egy dombot, a Harri-smitha vívó vasutnak a fővonalát való elágazása közelében. A pretóriai kommandó, midőn a polgárok, közlünk Willemse, vizyáztalanul megkísérelték az erőd ostromlását, hat halottat és két sebesültet veszlt. Ujjabb részleteket a búrok veszteségeiről ma délelőtt várnak.

London, jan. 16.
A hadügyminisztérium tegnap este Buller táborának két táviratát közölte, a melyek közül az egyik tegnap adódott föl Nátalban a hely határozott megjelölése nélkül s csak azt a már egy hónapja ismert tényt jelenti, hogy a búrok két tisztet elfogtak és Pretóriába vitték. A másik egy heigramot közöl, a melyet Witte tábornok küldött tegnap Ladysmithből s a mely szerint néhány nappal ezelőtt néhány tífuszest fordult elő Ladysmithben.

London, jan. 16.
Az a körülmény, hogy Roberts legutóbbi bulleijében csupán Gataere, French és Methuen tábornokokról emlékezik meg, kapcsolatban azzal, hogy ezenkívül semmi más hír sem érkezett, rendkívül fokozta az izgatottságot. *Állásonnant hiszik, hogy azok a táviratok is, a melyeket a katonai cenzura Buller és Warren előnyomulásától kivesztélőcskötött, csak arra valók voltak, hogy a búrokat megsebesítsék.*

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökségnek jelenti Fokvárosból 13-diki kelettel: *Alaps ok van arra a feltételezésre, hogy a nyelmaritzburgi jelentés, a mely a Colensótól nyugatra Ladysmith felé való csapatmozdulatról szól, hitelt érdemelt.* Legközelebb fontos hírek várhatók. Fokvárosba érkezett hírek szerint Ladysmithben verhas pusztit járványosan.

London, jan. 16.
Hivatalos jelentés szerint French tábornok szombaton gránátokkal ágyuzta a Colesberg mellett lévő kocsihadat. Methuen és Gataere tábornokok semmi újat sem jelentenek.

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökségnek jelenti Modder-Riverből 14-diki kelettel: A hajógyuk ma reggel bom-bázták az ellenséges tábor. Az ellenség nem viszonzta a lövéseket.

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökségnek jelenti Pretóriából 13-diki kelettel: Hivatalosan jelenti, hogy Maieking tegnap bombázásnak az volt az eredménye, hogy a búrok elpusztították a meglátható erőt. A búrok részén egy ember sebesült meg.

London, jan. 16.
Királyi proklamációval megiltották a meliút és lidőt gyártásához szükséges összes anyagok kivételét.

London, jan. 16.
Egy itteni újság Creusotba küldte egyik munkatársát, a ki onnan azt jelenti, hogy az ügyúr rendkívül sok agyút és lövegyagot szállít a búroknak Dél-Afrikába.

London, jan. 16.
A Timesnek azt jelenti e hónap 13-áról Lourenco-Marquezból, hogy a Volksstem című lapnak egyik cikke, a melyet a Times levelezője inspiráltnak tart, a tokepezeneseket óvja olyan háborútól, a mely Transzvált megsemmisítene. *Az aranyvezek aranyterelése visszavonhatatlannal elpusztulna, ha egyszer csak kitérnék, hogy az angol politikusok egyetlen célja a két kis rités nemzet megsemmisítése.*

A Times levelezője ugyancsak Lourenco-Marquezból a következőket jelenti 11-iki kelettel: Ugy hallom, hogy a portugál vármhatóságok néhány nappal ezelőtt három ládát koboztak el tábori jelzőkészlékekkel, távolsgágró szerekkel és messzelátókkal. A ládák a Chargeurs reunis nevű francia társaság Cordoban nevű gőzhajóján érkeztek, csomagolásukon pedig ez áll: Állami tüzérség, Pretória.

London, jan. 16.
A pretóriai Volksstem azzal tenyegezők, hogy a búrok a legeszebb esetben az összes aranybányát el fogják pusztítani.

London, jan. 16.
A Timesnek jelenti Lourenco-Marquezból 10-iki kelettel: *Transzval kormányja sok angol alattvaló úvogatásával állandóan fokozza a bányák jövedelmét s így szerzi meg az eszközöket a robbanó gránátok előállításával foglalkozó külföldiek, valamint a háborúban segítségére lévő egyéb munkacérok kifizetésére.*

Brüsszel, jan. 16.
A Soir értesülése szerint a belga kamara elnökének, Beernaertnek, berlini utazása összefügg a béke közvetítéssel. Vilmos császár mult vasárnap hosszabb kihallgatáson fogadta Beernaertet. A belga kamaraelnök a nemzetközi békefogja elnöke.

Köln, jan. 16.
A Köln. Zlg. mai számának elén és fölöttő betűkkel egy berlini táviratot közöl, a melyben nagy energiával felszólítja az angolokat, hogy a Bundesrath hűj ügyében vessenek véget az örökös halogatásnak és vessenek számat azzal, hogy Németországban egyre nagyobb elkeseredés kap lábra az angolok ellen. Az angol tengeri hatóságokat megtevezették lelkelten kének és rossz hírű agent provokateurök hamis jelentései, s az angol kormány köteles alantis közegeknek hibás eljárását mielőbb jóvá tenni s garancziát nyújtani, hogy jövőben német hajók ellen efféle tulkapások ne forduljanak elő. Az angol kormányt sulyt kellene arza fektetnie, hogy a Németországgal való jó viszonyt ne ássa alá végképen s jó lesz, ha ezental jobban ügyel a német nemzet aramlatára.

Berlin, jan. 16.
A birodalmi gyűlésen a következők interpellációt terjesztettek elő: Mily lépéseket tettek a szövetséges kormány a német hajóknak az angol kormány közegek által történt feloglalásával szemben? Az interpellációt, melyet Müller nemzeti szabadelvű képviselő nyújtott be, a birodalmi gyűlés összes tagjai állították, a szociáldemokraták és pártok kivételével.

Rensburg, jan. 16.
A búrok délelőt megkíséreltek egy domb elfoglalását, melyet a Yorkshire-ezred egy százada és az új-zeeländi csapatok egy osztálya tartott megszállva, de szorongóan visszavetették őket. Az ellenség 21 halottat és vagy 50 sebesültet veszlt.

Pretoria, jan. 16.
Két búrok ladysmithi melletti főhadiszállásából két távirat érkezett. Az egyik, mely e hó 12-ről kelt, azt mondja: *Ladysmithben és a Tugela-folyó mentén agasztó esend uralkodik.* A második, a mely e hó 13-án kelt, így szól: *A Plat-Rand domb ellen mult szombatn ütközött támadás hír szerent végeztessé volt az angolokra. Ladysmithben, úgy látszik, rosszul állnak a dolgok.* Ebből magyarázható Buller tábornok csapatainak észrevetelő éntek tevékenysége, mely csapatoknak most a Tugelától délre három nagy tábora van, melyeket folyton erősbítenek.

Krisztiania, jan. 16.
Két norvég katolizust mint maganzemély, de 8000 korona közhelygyűlé Del-Afrikába ment. Hír szerint egyikük az angolokhoz fog esathakozni, a másik a búrokhöz.

London, jan. 16.
Courtney alsóházi tag elnöklésével bizottság alakult, melynek célja, hogy a délafrikai dolgokról pontos híreket tegyen közé és a holland és angol fájának Dél-Afrikában való kibekülésének politikai fontosságára utaljon, hogy a mostani konfliktusnak minél előbb véget vessenek. A bizottság tagjai közt vannak Selond Afrika-utazó, Colerodger lord, Spencer Herbert és más ismert egyének.

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökség jelenti Maseruból e hó 13-áról: A hasutók fölájén és az Orange szabad államban híro jár, hogy a szabadállambeli és transzváli búrok összes vesztesége a legutóbbi Ladysmith melletti ütközeten csak 5 halott és 5 sebesült volt. Ezek a hírek nyomasztólag hatnak a hasutokra, mert azt a hitet kelik bennük, hogy az angolok miníg nagy hátrányban vannak. — Prinslow parancsnoknak egy hivatalos jelentése ezt a dolgot egészen más szímben tünteti fel. Azt jelenti, hogy a Zandriver-zászlóalj egy burgher sulyosan megsebesült, míg a Harrysmith-zászlóaljból néhány zászlós tisztet együtt 16 ember esett el. A Heilbron-zászlóalj négy halottat veszlt, köztük egy zászlós tisztet és 11 sebesültet. A Cronstad-zászlóaljnak négy halottja és hét sebesültje van.

London, jan. 16.
Hivatalosan jelenti, hogy a mafekioji helyőrség egy kirohanás alkalmával hatalmas meglámadta a búrok sánczeit és keresztályukasztották a búrok sárait. A meglámadottak veszteségét nem említi a jelentés.

London, jan. 16.
A Reuter-ügynökség jelenti Moltenéből: Búr részről jövő jelentés szerint a búrok újra meg akarták támadni a moltenői tábor. Gataere tábornok egy gyalogságból és tüzérségből álló erőt eszatosztályt Sterkstromból Stormberg felé küldött, de a csapatok ott nyomát sem találtak az ellenségnek. Azt jelenti, hogy a búrok visszavonultak és Stormbergben csak kis helyőrséget hagytak, Burghersdorp közelében más állást foglaltak el. Ezt a hírt eddig nem erősítették meg. *Gataere tábornok szorongva vár segítségesapatokat.*

London, jan. 16.
A szent év jubileumi ünnepeinek. A kereszténység 1900 éves és a magyar katolizmus 900 éves jubileuma alkalmából rendezendó hódelati ünnepek egyben kivérezett országos bizottság más a mult évben megállapította az ünnepek sorrendjét, mely idén gyűlt a legutóbbi püspöki konferencia is. E programot most végleges döntést végt a katolikus autonómiai kongresszus elő terjeszték, mely e hó 31-én kezd meg tanácskozását a fovevásban.

Katholikus autonómia. Vassary Kólos bírónek hercegprius, a kath. autonómia gyűlés megtárgyalására a következő meghívót küldte a kongresszus tagjainak: *«Van szerencsem Cimedet, mint a magyarországi kath. egyház autonómiajt szervező kongresszus tagját ez év január hó 31-én délelőt 11 órakor Budapestben, a forendház ülésterében tartandó ülésre tiszteltel meghívni.»*

A sydoxiális díjak.
Előkelő egyházi férfiakat kapják a következő nagyérdemű fejtelegést: Az előbbi kormányok sokkal erősebb és körültekintőbb politikai követek a románokkal szemben, mint a minói követ a mostani „nemzeti parti” kormány. Kiderül, hogy a román keleti egyházaknak meg legbensőbb ügyébe, az autonómiajuktól fogva ott megillető önmegadotlatába is olyan befolyást tudtak gyakorolni korábbi vallás- és közoktatásügyi minisztereink, hogy ez által a görög-keleti román metropolitákat sikerült legalább némeleg keszekebb és a magyar állameszeméket hódolásra tenni.

A dolog megértése végett tudunk két, hogy mik azok a sydoxiális díjak? Ezek a díjak meg II. Jozsefnek 1788. évi szeptember hó 3-án kelt legfelsőbb elhatározásán és az udvari kancellá-

dig a szerződés szerint a házasság érvényes, a legény visszahozza a fiatal asszonyt. Ilyenkor megszűnik a házasság érvényessége s ha meg nem újítják, a házasság föl is bomlik. A menyecske visszatér a szülei hához s magával viszi az első urától kapott ajándékot. Mint gazdag özvegy szerepel ezután, a mely újra férjhez nem megy valamelyik fiatalból legényhez, de ez a frigy már rendszerint időse szől. Azonban megcsik, hogy az első férj nagyon megszerelte a hitvesét s addig hosszabbítja meg az első szerződést, a mely végre összetörődik s együtt venit meg az első asszonnyal. Az a jog azonban mindig megtartad a számára, hogy az asszonytól — ha megörögzik — könnyen megszabadulhat.

Mikor kelnek föl az uralkodók. Európa összes uralkodói között II. Vilmos császár kel fel legkorábban. Őt orokor már talpon van, egy eszébe fekte kavét iszik és azonnal irasztalához ül. Királyunk hat órakor kel fel, teljes kavét reggelizik vajás kávéval. Az orosz csár késon kel fel: kilencez és tíz óra között. Reggelire teát iszik. Viktória angol királynő felkészenek némes meghatarozva az idője. Az uralkodók között legutóbb Milán, a volt szerbi király, a ki délben kel fel és ebéd után újra alszik egy pár órat. Loubet, francia köztársasági elnök hat órakor kel fel és azonnal doigzani kezd, mint II. Vilmos. Reggelire nem eszik semmit.

As emberevők áldozata. Az Uj-Hebrida szigetéről Ausztráliába érkezett Aorangí nevű angol gőzös kapitánya borzalmas esetet beszelt el egy szerencsétlen emberről, kit az emberevők kegyetlen módon megkínáltak, azután felaltak. Az Uj-Hebridakhoz tartozó Roumea-sziget bevándorlasi hivatalának egyik alkalmazottjáról van szó, ki nem rég egy aobabeli benszultól leányt vett feleségül. Néhány hónap mulva az esküvő után elhatározta, hogy meglátogatja Aoba-szigetén azt a benszultót törzset, melyből felesége származott. El is ment a szigetre feleségével együtt, de mielőtt meglátogathatták volna a keresett törzset, egy másik törzsközé kerültek, melyek amazzal épen háborús viszonyban volt. Az emberevők elfogták mindkettőjüket s nyomban lakomára gyűltek össze, hogy meggyék az idegen származásu foglyot. Borzalmas kegyelenséggel vezették ki a szerencsétlent. Oda kötötték egy fához s ligyoktat boszátottak rá, melyek nyaka köré tekergőztek és fojtogatni kezdték. Majd lassu tüzet gyújtottak a lába alatt

KIS HIRDETÉSEK

Ezen hirdetés rovatban minden szövege...

Minden hirdetésre felváltott az ad...

TELEFON 6354.

Csak oly levelekre választunk, melyekkel a választás szükséges levélbelyeg vagy levelezolap bekezdetik es a hirdetes aiatl allo szam kozoltetik.

TELEFON 6354

Kis hirdetések... Eladás... Nemecsek A... Dentsch Julia... Toldi Lajos

Szepességi kártya... Batorok... Alkalmazást nyér... Szepességi... Alkalmazást keres...

Különféle... Hirdetmény... Lakas es berlet... Magyar királyi államvasutak.

Első budapesti kávémagazin... KÁVÉ... Belák István

Férflak!... Pályázatok... PATAKY H. és W.

Góliát Malátá Kávéja... A Góliát Malátá Kávé... LANDAUER IGNÁCZ és FIAI

Páratlan a THYMOL fog-crém!... THYMOL... Magyar királyi államvasutak.

Hufelsen-H-Stollen... Magyar királyi államvasutak... Pályázati hirdetmény.

DUPLA HALTASOR... POLGÁRI SERFŐZŐ R.-T.

Meghívó... XIII. rendes közgyűlésre.

A martonvásári lakarekpenzlár részvény-lár-ság... Veszteség- és nyereség-száma.

Élete és Költészete... PALÁGYI MENYHÉRT.

Butorok hitelre... Magyar királyi államvasutak.

Gyengeségi állapotok... Dr. Mitzger Tivadar

Hóttér Szt. József győgyserlő... Hóttér Training fluid-ja.

Titkos betegségeket... Dr. KAJDACSÝ

Sziszeki tárházak részv.-társaság... Hirdetmény.

Házassági perek... Eljárás a házassági perekben

Dr. Mitzger Tivadar... Hirdetmény.

Esküdtek és Esküdtkönyvek... K. NAGY SÁNDOR

Magyar királyi államvasutak... Hirdetmény.

Sziszeki tárházak részv.-társaság... Hirdetmény.

Házassági perek... Eljárás a házassági perekben

Dr. Mitzger Tivadar... Hirdetmény.

Esküdtek és Esküdtkönyvek... K. NAGY SÁNDOR

Vertical text on the far right edge of the page.